

Súd: Okresný súd Trenčín  
Spisová značka: 9PP/24/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010177  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár  
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125010177.1

## Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom obec C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 18.06.2025, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Vozára a prísediacich D. E. E. a F. G. E., takto jednomyselne

### rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s použitím § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, **z a m i e t a**.

### odôvodnenie:

Dňa 05.02.2025 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, datovaný dňa 03.01.2025, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že využíva svoje právo podať tento návrh, pričom dodal, že jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 21.02.2025 vyplynulo, že odsúdený bol dňa 25.10.2017 predvedený do výkonu väzby do ÚVTOS a ÚVV Ilava, kde mal správanie na požadovanej úrovni s výnimkou dvoch porušení ústavného poriadku (v novembri 2017 viackrát zneužil identifikačný preukaz iného obvineného a dňa 21.11.2017 užil lieky, ktoré mu neboli predpísané lekárom). Následne dňa 29.12.2017 začal vykonávať trest odňatia slobody v strednom stupni stráženia. Odo dňa 23.03.2018 bol opäť vo výkone väzby a s ďalším výkonom trestu odňatia slobody potom začal odo dňa 10.10.2018, kedy bol v rámci stredného stupňa stráženia zaradený do diferenciačnej skupiny C. Správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni. Dňa 21.09.2019 mal fyzický konflikt s odsúdeným. Dňa 23.04.2020 nemal pri dôkladnej osobnej prehliadke pri sebe preukaz odsúdeného a v priebehu júla 2022 narúšal tetovaním integritu viacerým odsúdeným. Napokon došlo u odsúdeného k stabilizácii jeho správania a odsúdenému sa podarilo splniť podmienky pre preradenie do minimálneho stupňa stráženia.

Do ÚVTOS Dubnica nad Váhom bol premiestnený dňa 21.11.2023 a nachádza sa tu až doposiaľ. Po absolvovaní nástupného oddielu bol zaradený do oddielu s diferenciačnou skupinou D. G. na podmienky ústavu prebehla bezproblémovo. Správanie a vystupovanie odsúdeného je stabilne slušné, vo svojich veciach si udržiava primeraný poriadok. Doposiaľ došlo k dvom porušeniam interných noriem, a to dňa 02.07.2024, kedy nebol ustrojený a dňa 15.01.2025, kedy predstieral užitie lieku. Tieto boli riešené pohovorom. Inak patrí v kolektíve medzi nekonfliktných odsúdených. Vo voľnom čase sa snaží byť aktívny, zúčastňuje sa na ponúkaných aktivitách v sektore i ústave, viackrát aj sám organizoval besedu zameranú na tému abstinencie a negatívneho dopadu užívania alkoholu. Venuje sa tiež kresleniu portrétov a podieľal sa aj na zveľaďovaní vonkajších priestorov v ústave. Pracovne je zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky údržby, pričom svoje povinnosti si riadne plní. Čo sa týka postoja odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, tento bol vyhodnotený ako kritický. Kontakt udržiava s rodinou. Vzťahy sa javia ako funkčné a podporné. Doposiaľ vykazuje tri disciplinárne odmeny a aktuálne nevykazuje žiaden disciplinárny trest.

Stanovený program zaobchádzania odsúdený plní čiastočne, a to z dôvodu čiastočného plnenia v časti edukácia z dôvodu viacerých zaznamenaných porušení interných noriem a ústavného poriadku. V ostatných častiach ho priebežne plní. Ako menej priaznivá bola vyhodnotená resocializačná prognóza odsúdeného vzhľadom k strednému riziku novej recidívy. ÚVTOS Dubnica nad Váhom záverom odsúdeného neodporučil podmienene prepustiť.

Súd na verejnom zasadnutí okrem vyššie uvedeného návrhu odsúdeného a hodnotenia ústavu oboznámil aj ďalšie listinné dôkazy. Spolu s hodnotením boli súdu doručené aj skrátený výpis klienta a príslušné súdne rozhodnutia, pričom súd zabezpečil aj lustrácie k osobe odsúdeného a príslušné súdne spisy, ktoré tiež oboznámil.

Z oboznámených listinných dôkazov súdu v súhrne vyplynulo, že odsúdený je vo výkone troch postupne uložených trestov odňatia slobody, aktuálne so zaradením v minimálnom stupni stráženia, keďže prvotne bol v strednom stupni stráženia. Ako prvý vykonával trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/241/2017, a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa. Na jeho výkon nastúpil dňa 29.12.2017 a vykonal ho dňa 23.03.2018 (po započítaní predošlej väzby). Dňa 23.03.2018 začal vykonávať väzbu v ďalšej trestnej veci a následne mu bol dňa 09.10.2018 nariadený výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/23/2014, a to pre zločin lúpeže a zanedbania povinnej výživy, ktorý vykonal dňa 08.06.2022 (po započítaní vykonaného zrušeného trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/164/2013 ako aj doby väzby). Následne odsúdený nastúpil na výkon ďalšieho súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/14/2012, a to v bode 1) pre pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom, v bode 2) pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom. Predpokladaný koniec výkonu tohto trestu odňatia slobody pripadá na deň 09.12.2027 (po započítaní vykonaného zrušeného trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/90/2011 uloženého pre nebezpečné vyhrážanie).

Podľa odpisu registra trestov má odsúdený doposiaľ evidovaných spolu štrnásť záznamov. V prípade šiestich z nich už došlo k ich zahladeniu, čiže na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V prípade troch odsúdení boli zrušené uložené tresty a tieto boli nahradené uložením trestov súhrnných. Odsúdenému boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Pred aktuálnym výkonom trestu bol naposledy vo výkone trestu v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/164/2013, ktorý vykonal dňa 06.28.2015. Jedno odsúdenie má evidované aj zo zahraničia (Okresný súd Tábor, odsúdenie pre lúpež a iné, uložený bol okrem iného aj nepodmienečný trest, odsúdenie bolo uznané Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 2Ntc/6/2009). Doposiaľ bol dvakrát podmienene prepustený, a to dňa 29.05.1997 v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/250/1994 a dňa 25.04.2013 v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/123/2011 a sp. zn. 0T/8/2011 (v skúšobnej dobe sa neosvedčil). Podľa lustrácie GP a v databáze súdov už v súčasnosti voči odsúdenému nie je vedené žiadne ďalšie neskončené trestné konanie. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni ďalej vyplynulo, že odsúdený nemal evidovaný žiaden pracovno-právny vzťah v obdobiach, kedy bol na slobode, ale všetky záznamy sú z prostredia výkonu trestu odňatia slobody, konkrétne z ÚVTOS a ÚVV Ilava, kde sa odsúdený opakovane nachádzal. Aktuálne pri poslednom zázname je to ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde je tiež pracovne zaradený od mesiaca december 2024, ako už na to bolo poukázané aj v obsahu vyššie uvedeného hodnotenia ústavu. Mimo toho odsúdený nepoberá žiadnu dávku vyplývajúcu z niektorého z druhov sociálneho poistenia.

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí zotrval na podanom hodnotení odsúdeného a dodal, že od jeho vypracovania došlo k jednej zmene, a to že odsúdený bol disciplinárne odmenený za všeobecný rozvoj, konkrétne za kreatívnu činnosť formou vyhotovenia veľkometrážnej maľby. Záver však ostal nezmenený.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu trvá a poďakoval sa za možnosť ho prejednať. Svoju trestnú činnosť z minulosti už oľutoval a je si vedomý, že tým ublížil celej svojej rodine. Dcére by chcel pomôcť s opravou domu, ktorý kúpila a tešiť sa z vnuka. V prípade podmienene prepustenia by sa mohol zdržiavať u nej v F. alebo u svojej matky v H. I. H. J., B. XX. Družka pracuje v Nemecku. Mohol by za ňou vycestovať a pracovať tam tiež ako murár. K hodnoteniu ústavu sa vyjadril tak, že je pravdivé. Priznáva nejaké problémy v začiatkoch výkonu trestu odňatia slobody, čo sa však v priebehu ďalšieho času snažil zmeniť a pracoval na sebe, vďaka čomu sa mu podarilo preradiť sa

do „miernejšej“ skupiny. Kvôli zdravotným problémom (astme) nemohol vo výkone trestu pokračovať na prerábaní ubytovne, ale snažil sa svojím maľovaním aspoň niečo užitočné pre ústav urobiť. Vo výkone trestu odňatia slobody už strávil dosť času a poprosil o novú šancu do života, aby sa mohol vrátiť k rodine. V rámci práva konečného návrhu odsúdený opakovane oľutoval svoju minulosť.

Prokurátorka okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla zamietnuť návrh odsúdeného, a to s poukazom na hodnotenie ústavu a jeho záverečné neodporúčajúce stanovisko. Taktiež poukázala aj na trestnú minulosť odsúdeného. Materiálna podmienka pre podmienené prepustenie odsúdeného nie je podľa prokurátorky splnená.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu a k nemu pripojeným prílohám a po oboznámení sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ako aj po výsluchu odsúdeného zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale kumulatívne nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v súhrne vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenia vyjadrujú predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne na povahu spáchaného trestného činu, ako aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak odsúdený už s prihliadnutím na údaje uvedené v skrátenom výpise klienta a na obsah pripojených trestných spisov ku dňu 24.09.2023 vykonal podľa § 66 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona potrebnú pomernú časť z výmery troch postupne uložených trestov odňatia slobody, menovite pomyslene vykonal 1/2 z trestu v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/241/2017 uloženého za prečin a 2/3 z každého z trestov uložených v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/23/2014 a pod sp. zn. 1T/14/2012, ktoré boli uložené najmä za zločiny. Táto podmienka tak je splnená.

Čo sa týka druhej zákonnej (prvej materiálnej) podmienky, či odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal dodržiavanie podmienok vo výkone trestu, tak táto druhá podmienka je s prihliadnutím na celkové hodnotenie správania sa odsúdeného splnená. Z hodnotenia ústavu síce vyplynuli viaceré porušenia ústavného poriadku, a to jednak ešte počas umiestnenia odsúdeného počas väzby a výkonu trestu v ÚVTOS a ÚVV Ilava, ako aj neskôr už v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, avšak bolo prihliadnuté, že uložené disciplinárne tresty sú zahladené (aktuálne odsúdený nevykazuje žiadny disciplinárny trest), pričom počas výkonu trestu došlo k náprave správania sa u odsúdeného, ktorý si vytvoril podmienky pre preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (preradený rozhodnutím súdu dňa 14.11.2023), kde sa nachádza aj v súčasnosti a počas pobytu v minimálnom stupni stráženia mu už neboli ukladané disciplinárne tresty. Pozitívom je, že doposiaľ bol štyrikrát disciplinárne odmenený a počas pobytu v minimálnom stupni stráženia má celkovo proaktívny prístup - svojou umeleckou činnosťou sa snaží o zveľaďovanie spoločných priestorov, pracuje vo vnútornej prevádzke údržby, zúčastňuje sa a aj sám organizuje podujatia v rámci kultúrno-osvetovej činnosti, ktoré sú zamerané predovšetkým na tému abstinencie. Jeho postoj k trestnej činnosti je ústavom hodnotený ako kritický. Na základe vyššie uvedeného považuje súd túto druhú podmienku za splnenú.

Správanie sa odsúdeného na požadovanej úrovni počas výkonu trestu však automaticky (samo osebe) neznamená, že od odsúdeného možno očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia povedie

riadny život. Odsúdený bol totiž už v minulosti súdne trestaný a tiež už bol v minulosti opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, a tiež už bol dvakrát podmiennečne prepustený, a tak pozná prostredie výkonu trestu a dokáže sa svojím správaním prispôbiť jeho podmienkam, ktoré podľa názoru súdu dokáže dodržiavať, iba ak je pod neustálou kontrolou, čomu zodpovedajú podmienky výkonu trestu. V prípade pobytu na slobode počas predchádzajúcich dvoch podmiennečných prepustení však došlo opakovane k jeho zlyhaniu, menovite k pokračovaniu v páchaní trestnej činnosti, pre ktorú bol následne opäť súdne trestaný, čomu zodpovedá jeho trestná minulosť, ktorá je pri hodnotení osoby odsúdeného výrazným negatívom.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Urtos/2/2019 zo dňa 05.06.2019, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Najvyšší súd k tomu úvodom pripomína, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je jedným z inštitútov, ktoré umožňujú zmiernenie uloženého trestu odňatia slobody, a to skrátením priamych účinkov jeho výkonu na odsúdeného. Ide o významný výchovný prostriedok trestného práva, avšak jeho podstata netkvie v tom, aby páchatel bol za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu, automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby. Podmiennečné prepustenie bude odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život, a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (k tomu vid' aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. februára 2008, sp. zn. IV. ÚS 53/08, publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 87/2008). Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti.”

Splnená totiž nebola tretia z citovaných podmienok (druhá materiálna), ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. Podľa názoru súdu, a to aj s prihliadnutím k trestnej minulosti, je u odsúdeného riziko recidívy vysoké.

Ako už bolo uvedené v odôvodnení vyššie, odsúdený má v odpise registra trestov evidovaných spolu štrnásť záznamov, čiže ide o opakovane súdne trestanú osobu, ktorá s páchaním trestnej činnosti začala už v mladom veku (prvé odsúdenie vo veku 18 rokov). Odsúdený bol opakovane súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť (opakovane pre lúpež, zanedbanie povinnej výživy a nebezpečné vyhrážanie) a boli mu opakovane ukladané aj nepodmiennečné tresty. Možno tiež uviesť, že v prípade šiestich odsúdení už došlo k ich zahladeniu (na odsúdeného sa pri nich hľadí, akoby nebol odsúdený), avšak to nebráni, aby aj na ne bolo prihliadnuté pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, pri ktorom je potrebné zohľadniť osobu odsúdeného komplexne, vrátane jeho celej trestnej minulosti. Na zahladené odsúdenie nemožno prihliadať pri ukladaní trestu, avšak žiadne ustanovenie nezakazuje prihliadnuť aj na zahladené odsúdenie pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení. V minulosti už bol odsúdený dvakrát podmiennečne prepustený, pričom v prvom prípade (podmiennečné prepustenie dňa 29.05.1997) sa v stanovenej skúšobnej dobe osvedčil a v druhom prípade (podmiennečné prepustenie dňa 25.04.2013) sa v stanovenej skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený zvyšok výkonu trestu odňatia slobody. Napriek obom podmiennečným prepusteniam však pokračoval v páchaní trestnej činnosti. V súhrne tak možno konštatovať, že odsúdený má početné skúsenosti s trestnoprávnym postihom svojho nezákonného konania rôznorodého charakteru, a to aj opakovaným ukladaním najprísnejšieho nepodmiennečného trestu odňatia slobody, pričom žiaden z doteraz vykonaných trestov a ani opakované podmiennečné prepustenia nemali na neho dostatočný pozitívny vplyv tak, aby došlo k jeho trvalej náprave.

Odsúdenému už tak bola v minulosti daná šanca aj v podobe opakovaného podmiennečného prepustenia a túto nevyužil a nevyhol sa ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Teda nesplnil požiadavku na takú nápravu jeho osobnosti, aby dokázal viesť riadny život na slobode.

Vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam má súd odôvodnené pochybnosti o tom, že by sa odsúdený v prípade jeho podmiennečného prepustenia zaradil do bežného života tak, že by už viac neskĺzol k ďalšej protiprávnej činnosti. Síce možno pozitívne hodnotiť, že odsúdený má sociálne (rodinné) zázemie, má možnosť bývania a vyjadruje ochotu sa na slobode zamestnať, avšak tieto skutočnosti nie sú dostatočné na elimináciu rizika recidívy, pretože aj v minulosti mal rodinné zázemie, avšak ani to mu nebránilo, aby

pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti aj po oboch podmienených prepusteniach, a pre ktorú je aj aktuálne vo výkone trestu.

V rámci výpovede na verejnom zasadnutí odsúdený tiež poukázal na ochotu sa na slobode zamestnať, avšak súd zároveň prihliadol, že odsúdený nepredložil žiadny konkrétny písomný prísľub od potenciálneho zamestnávateľa. Zároveň s ohľadom na informácie zistené z lustrácie v Sociálnej poisťovni je zrejmé, že odsúdený doposiaľ nemal evidovaný žiaden riadny legálny pracovno-právny vzťah. Všetky záznamy o legálnej pracovnej činnosti odsúdeného, počas ktorej boli vykonávané odvody do Sociálnej poisťovne, sú spojené s prostredím výkonu trestu odňatia slobody. Možnosť odísť pracovať do zahraničia za svojou družkou ako murár sa taktiež javí súdu ako málo pravdepodobná, keďže z výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplynulo, že z takéhoto druhu prác (prerábanie ubytovne) bol počas výkonu trestu vyradený zo zdravotných dôvodov, nakoľko mu kvôli astme nevyhovovalo takéto pracovné prostredie. Z celkového hľadiska tak ciele odsúdeného v rámci jeho zaradenia sa do prostredia bežného života pôsobia zatiaľ dosť nejasne a sú skôr len možnými dohadmi. Opiera sa síce o svoju najbližšiu rodinu, avšak táto mu jeho primárne živobytie nezabezpečí.

Hoci je odsúdený v prostredí výkonu trestu odňatia slobody (s prihliadnutím aj na započítanú dobu väzby) celkovo už takmer osem rokov, stále uňho nie je daná dostatočná záruka, že by v prípade podmieneného prepustenia viedol riadny život. Doterajší život odsúdeného na slobode bol vždy sprevádzaný jeho protiprávnym konaním a nemožno z neho abstrahovať ani žiadne dostatočne dlhé kontinuálne obdobie, počas ktorého by sa skutočne venoval práci a rodine tak, ako to deklaruje v tomto konaní o jeho podmienenom prepustení. Na základe uvedeného považuje súd za potrebné, aby pokračoval odsúdený v plnení stanoveného programu zaobchádzania, pretože vyššie uvádzané skutočnosti odôvodňujú, aby vo vzťahu k osobe odsúdeného bola naďalej aplikovaná represívna zložka výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov preto súd zamietol návrh o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný, keďže odsúdený kumulatívne nesplnil všetky zákonom stanovené podmienky pre takéto rozhodnutie.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.